

1907-11-03

þý š ÅÀÁ Á ¹ ± ⁰ ï Â ; í » ± ³/₄ - ± Á . 8 3

Library of Neapolis University Pafos

---

<http://hdl.handle.net/11728/9169>

*Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository*

# ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῆς Διευθύνσει.

**ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34.**

Τιμὴ ἑκάστου δύλλου γρ. 2

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης  
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

# ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΖΗΤΗΜΑ

Εις νέαν πρόσκειται νὰ υποβληθῇ δοκιμασίαν ή φιλοπατρία και ή εύσεβεια του Ἑλλήνικου Ὁρθοδόξου πληθυσμού τῆς νήσου, προκειμένου διὰ τῆς ἐτυμηγορίας αὐτοῦ νὰ διευθετηθῶσι δύο σπουδαιότερα ζητήματα, προώρισμένα μεγίστην ν' ἀσκήσωσι ροπὴν ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνια και κοινωνικά ζητήματα, ἄτινα καθ' ἑκάστην ἐπασχελοῦσιν αὐτῶν.

σαν, ἐνῷ αἱ φανεραὶ διαπάναι ἐν τῷ ἀρχιεπισκοπῇ ἐγένοντο κατώτεραι μᾶς μετρίας οἰκογενείας. Οἱ φόροι εἰστράτευονται μετά τὴν ἔκδοσιν κατασχετηρίων και πολλάκις ἔκινδυνευσαν νὰ δημοπρατηθῶσι. Ζῷα κοι ἀλλα σινητὰ πρὸς ἔζοφλησιν αὐτῶν. Αἱ θρονικοὶ Ἐκκλησίαι και μοναὶ ἰρημούνται και καταρρέουσι μεταβολήμεναι εἰς ἔρει-

Πρόκειται πρώτον νὰ δεῖξῃ ἔργων  
διακαίωσης την οποίαν αποτελείται  
διάφορα μέσα στην παραπομπή της στην πρώτη πανταχού τής Ἀρχιεπο-  
κοπικῆς δικαιοδοσίας λυμαίνεται ή  
έρημωσις καὶ ή καταστροφή. Ἐν  
αὐτῇ τῇ πρωτεύουσῃ ἐνοριακοὶ ναοὶ<sup>1</sup>  
μεγάλους ἔχοντες γρηγοριανάς προσό-  
δους διατελοῦσιν ἐν αἰτεῖται καταστά-  
σει, οὓσοι τούτῳ διυτεῖούσιν ὑπὸ τὴν  
ἄμεσον ἐπήρειαν τῶν ἐν τῇ ἀρχιεπισ-  
κοπῇ ρυσοφόρων, κατ' ἀντίθεσιν  
πρὸς δύο ναοὺς δλῶς ἀνεξαρτήτως  
ἀπὸ τούτων διαχειρίζομένων ὑπὸ<sup>2</sup>  
λαϊκῶν πάντοτε ἑτοίμων νὰ δώσω-  
σιν εὑθύνας πρὸς τὰς ἴνοριάτας  
αὐτῶν. Ὅσοι εἶδον κατὰ τὴν πρό-  
ρατον πανηγυριν τὴν εὐκοσμιαν  
καὶ εὐπρέπειαν τοῦ πτωχοῦ ναοῦ  
τοῦ Ἀγ. Λουκᾶ ἐν ἀποκέντρῳ καὶ  
πτωχῆτηνερικ κυκλουμένη ὑπὸ τουρ-  
κικῶν συνοικιῶν ἐξεπλάγησαν εὐα-  
ρέστως, πολὺ δὲ περισσότερον θά-

‘Η Ἐκκλησιαστικὴ ἴστορία διδάσκει ήμας δτι ἡ κληροκρατία ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ὑπῆρξε πόθος· εὗσεσθή ἔνινα μόνον φιλοδόξων κληρικών, ἀλλ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ὄργανωσιν αὐτῆς καὶ τὰς λεπάς παραδόσεις. Οὐάκις δὲ καὶ πρὸς καιρὸν μόνον ἡ κληροκρατία ἐπεβλήθη ἐν αὐτῇ αἱ ὄλιχαι καὶ ἥμικαι βλάχαι ὑπῆρξαν μέγισται. Χωρὶς δυμῶς νῦν προστύγωμεν διεῖς τὴν ἴστορίαν ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν ἀπὸ μίας ἐπταετίας τὰ ὄλιθερωτα γεγνότα, ἀπίνα μετὰ ρωνῆς Στέντορος καταγγέλλουσι τὴν μυνομερῆ διαγείρισιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπόθεσεων ἀπὸ ὄλιχῆς καὶ ἥμικῆς ἐπόφεως· δἰεθίτιν. Ἐάν ὑπῆρξεν, καὶ ὑπάρχουσι πάντοτε ἀγαθοὶ καὶ εὐσεβεῖς καὶ φιλοπάτριδες κληρικοὶ ἐπαρκέσαντες καὶ μένοι εἰς τὴν ὄλιχήν καὶ πνευματικὴν προσαγωγὴν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς καθόλου ἡ κατὰ μέρος Ἐκκλησίας, ἀπεγέλεσαν εὑστοι παρηγόρους ἔξαιρέσεις, αἴτινες δυμῶς δὲν ἥδυνηθησαν νὰ καταργησωσι τὸν κανόνα τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἐρημωσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Ἐν βλέμμα ἵππῃ τὰ καὶ ἥμας ἐπιβεβαιοῦ κατὰ τρέπον ὄλιθερωταν τὴν ἀλήγειαν ταύτην.

Ἐκπλαχώσι μαθέντες δτι ἔξωρὴ ησεν οὗτος πᾶν γρίος του, κατέβαλε τὸ ἀντιτίμιον τῶν διυλο-καθαρών καὶ ἔγινε ἡδη μικρὸν περίσσευμα εἰς τὸ ταμείον του, δπερ θὰ διατεθῆ ἐλενέας βελτιώσεις τοῦ ναοῦ τούτου. “Ἐτερος νας, εἶναι ὁ τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου, οὔτινος ἡ λειτουργικὴ εὐπρέπεια ἀποτελεῖ φρινόμενον ἐν τῇ Κυπριακῇ Ἐκκλησίᾳ. Οι ἐφημέριοι χύτοι οἰκογενειάρχαι χρηστότατοι καὶ λειτουργοὶ εὐθενεῖς καὶ κόσμιοι μετὰ ϕαλτῶν καλλιφώνων καὶ μουσικῶν μεμφρωμάνων καθιστῶσι τὰς ἐν αὐτῷ λεπάς ἀκολουθίας. Ἄγαν σε μνοπρεπεῖς καὶ κατανυκτικάς. Ἐν τῷ γνώψιού του δὲ τὸ κράτος τῆς Ἐθνικῆς τὸνης τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Ἐθνικῶν συμφορῶν τοῦ 1897 καθιερώθη ἡ περιφορὰ του Ἐθνικού δίσκου καὶ ἔκποτε ἀνέλλιπτως περιφέρεται οὕτος κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἀλλας ἐπιτημοὺς ἐστάται. Η διογένεισις αὐτοῦ εἶναι ἀνωτέρα παντὸς ἐπαγγείου καὶ τὰ λαμπταὶ ἀποτελέσματά της καταφρανῆ ἐν τῇ οἰκονομικῇ ἀλιμῇ καὶ προσοφ του. Εἰς ἀμοτέρους τοὺς νικούς τούτους τὰ βίστια τῆς διαγείρισεως εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς ἐνοριάτου.

Ἔπειτα πᾶσαι ἄλλην Ἐλληνικὴν

Τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον δια-  
χειρίζονται ἀνεξέλέγκτως καὶ τοῦ  
θαυμάτων εὐάριθμοι ἀληρικοὶ ἢ τὸ  
μιᾶς ἥρη ἐπταστίς καὶ αἱ μεγάλαι  
πρόσσθοι αὐτοῦ ἀπόκλινται ἡρ-  
νεῖς, ἐνώ ἐν τῷ ρυνερῷ παντογού  
τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ βρασίλευει ἡ  
πτωχεία καὶ ἑρήμωσις. "Ἐνεικά τοῦ  
ἀνταγωνισμοῦ τῶν πλειοδιστῶν αἱ  
ἐκμιθώσεις τῶν θρύηντων αἰγαίων  
ἐδιαπλασιάσθησαν καὶ ἐτριπλασιάσθη-

Ι περ πασχον αλιην Μιλληνικην  
κοινότητες Ἡ Λευκωσίας οφίσταται  
τὴν μεγιστηριν οἰκουμενικήν καὶ ἡμί-  
κην βιβλιθην καὶ τούτο πρέπει νὰ κα-  
τανοησωσι καὶ αἰσθανθῶσιν οἱ Λευ-  
κωσιτοι ἐκενοι, οἵτινες δὲ σιογ-  
δητοι λόγου ἐκ πλάνης οἰκτράς  
ἡ ἐκ προθέσεως ἀξιομέμπτου ὑπο-  
στηρίζουσι τοὺς ἐν τῇ Ἀργειπισκό-  
τῃ ρυστρέουσι. Αἱ κοινωνικοὶ πρόσ-  
θοι πῆς Ἐγκληματίς κοινότητος  
Λευκωσίας εἶναι τοσαῦται, ώστε θά-

έπηρουσιν εἰς συντήρησιν διλων τῶν κοινωτικῶν ἐκπάιδευτηρίων αὐτῆς καὶ οἱ πολῖται πάντες θὰ ἡσαν ἀπ-γηλαγμένοι τοῦ μεγάλου ὄντως βά-ρους τῶν συστολικῶν τελῶν.

Ἐνεκά τῶν, ρχοφόρων τού  
των, συμπραττόντων μετὰ ὀμάδος  
κομματαργύρων, τὰ ἔκπαιδευτήρια  
πάντα τῆς πόλεως εἶχον περιέλθη εἰς  
ἀξιοθήητον κατάστασιν καὶ ἐδέησε  
διὰ τροποποίησεως του περὶ παιδείας  
νόμου καὶ διὰ τῆς φήμου τῆς νοημο-  
νεστέρως τάξεως τῶν πολιτῶν ἡ  
ποσπασθώσιν ἀπὸ τῶν χειρῶν τού-  
των τὰ σχολεῖα ταῦτα καὶ μετ' αὐ-  
τῶν τὰ ἀτυχῆ τέκνα τῶν πολιτῶν.  
Εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ θλιβερὰ πνευ-  
ματικὴ κατάστασις τῶν μαθητῶν,  
ὅσοι εἶγον τὴν ἀτυχίαν νὰ πεφαρμέ-  
νωσι, μέχρι τοῦθε εἰς τὰ ὑπὸ τού-  
των αὐθαιρέτως συντηρούμενα σχο-  
λεῖα, οὐδὲ ἔχομεν δυστυχῶς νὰ  
εἴπωμεν κρείττονα περὶ τῶν δια-  
τελούντων ἔτι ὑπὸ τὴν διαχεί-  
ρισιν αὐτῶν. "Οσοι τῶν συμ-

πολιτῶν ἡμῶν ἀμφιβάλλουσι, — καὶ  
ἔχοθσιν ἵσως δίκαιον ν' ἀμφιβάλ-  
λωσιν — ἃς μεταβώσιν εἰς τὰς δύο  
ἀστυκὰς σχολὰς, οἵπου θὲ εἴναι εὐ-  
πρόσδεκτοι, καὶ ἃς ἀκούσωσι καὶ ἰδω-  
σιν αὐτόπροσωπάς τὴν ἀξιοθήηνη-  
τον κατάστασιν τῶν μικρῶν μαθη-  
τῶν, τῶν προελθόντων ἀπὸ τῶν  
σχολείων ἔκεινων· θὲ διακρίνωτι δὲ  
τὴν ἄμετραν ὑπεροχήν τῶν μαθη-  
τῶν τῆς Ἐλινικῆς μερίδος· τῶν φοι-  
τῶντων εἰς τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπεί-  
ας αὐτῆς διαχειρίζομενα καὶ ὑπὸ τὴν  
διεύθυνσιν τοῦ διακεχιμένου παι-  
διαγωγικοῦ καὶ Χ. Μαραθεύτη μετά

φιλοτέμων καὶ ζηλωτῶν δίδασκα-  
λων.  
Ἐὰν αἱ οἰκονομικαὶ ζημίαι τῆς  
ἡμετέρχες κοινότητος εἶναι μεγάλαι,  
αἱ πνευματικαὶ καὶ γῆθικαὶ εἶναι  
ἀπυπολόγιστοι καὶ ἀδήλου διασκεῖται,  
δίστι η πνευματικὴ στρέβλωσις το-  
σούτων παιδῶν συνεχίζεμένη καὶ ἐν  
τοῖς μέσοις ἔκπαιδευτηρίας θὰ ἐπι-  
δρᾷ· δι’ ὅλου τοῦ βίου αὐτῶν, καὶ  
διὰ τούτων ἐπὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς  
ἐκγόνους τῶν.

Διὰ τῶν φίλων κομματαργών αὐτῶν οἱ ρασοφόροι τῆς Ἀργιεπι- σκοπῆς περιηγαγον εἰς ὑπογραφὴν λάθρᾳ ἀναφοράν, δι' ἣς οἱ ὑπογρά- ψαντες αὐτὴν παρακαλοῦσι τοὺς ρα- σοφόρους τούτους νὰ δικριθεῖσισωσι

τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τῆς Ἀρχειεπισκοπικῆς περιουσίας καὶ εἰς τοῦτο κατ' αὐτοὺς περιορίζεται τὸ ὅλον ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα. Αἱ Μητροπόλεις Κυρηναϊκαὶ καὶ Πάθρου—ἔξαιροθμενὴ τὴν τοῦ Κιτίου, διότι ἡ διαχείρισις αὐτῆς εἶναι ἥδη ἀριστα διαρρυθμισμένη ἐπὸ τῆς εἰς αὐτὴν μετεβάσεως τοῦ Μητροπολίτου αὐτῆς—αἱ Μ. ναὶ Κύκκου καὶ Μαχαιρᾶς κ. ἄ. κεινται δι' αὐτοὺς ἔκτος τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ ἔκτος τῆς νησου. Οἱ τέσσαρες ρασοφόροι ἀξίοισι νὰ καταστήσωσιν ὑπεύθυνον τὴν Πράεδρον αὐτῶν καὶ Ἀρχειεπίσκοπον, αὗτοι δὲ νὰ παραμείνωσιν ἀνεύθυνοι καὶ ἀνεξέλεγκτοι διαχειρισταὶ σημαντικωτάτης ἐκκλησιαστικῆς καὶ μοναστηριακῆς περιουσίας.

Πολλάκις, μέχρι τούδε διετυμίαν την θέρυσιν ιερατ. σχολής δημοκοπίαν καὶ ἀποπλάνητῶν ζένων καὶ τῶν ἀπιεικωτέρων' ήμιν ἀλλ' οὐδὲν πράγμα πρᾶξαν καίτοι εἶχον πάντα τὰ νομικὰ πρὸς τοῦτο μέσα εἰς διάθεσιν τῶν. Ἡ Μονὴ Κύκκου ἢ τῆς Ἀργιεπισκοπῆς θὰ ἥδυ το ἐν τῷ Μετοχίῳ· Ἄγ. Προΐου νὰ ἔγκαταστησωσι τὴν Τε-  
Σχολὴν καὶ νὰ καταστήσωσαν ἡνὶ φυτώριον ἐφημερίων μεμορί-  
μένων καὶ εὐσεβῶν εἰτίνες, θὰ ἐ-  
οθετοῦντο εἰς τὰς πόλεις καὶ  
μοπόλεις καθόσον θὰ ἐξέλειπον  
γεροντώτεροι ιερεῖς· ἀλλ' οὐδὲ-  
ε μετὰ σπουδιάζοτας ἐμερί-  
σαν περὶ τοιούτου ιδρύματος,  
εγειρίσθησαν δὲ μόνον τὴν ὑπὲρ-  
ηῆς ἔκκλησιν ὡς κομματικὸν καὶ  
κοκοπικὸν πυροτέχνημα ἐξ ἐ-  
ων ἀτίνα πολλάκις ἔχαγσαν  
σαντα καὶ τῶν πυροτεχνῶν τὰς  
οχας.

Γοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος  
Ελληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Κύ-  
υ ἔγειρε γενικὴν καὶ λαθολικὴν  
οιαν, ἀξιῶν ἵνα πᾶσα ἡ ἐρά κτη-  
σύνη τῶν τε θρόνων καὶ τῶν τε  
Ἄλονῶν καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ἐνο-  
κῶν νοῶν ὑπεβληθῆ εἰς ὑπεύθυ-  
διαχείρισιν καὶ αἱ ἕραι πρόσο-  
πάσαι διατίθενται ὑπὲρ τῆς ὄλι-  
γης, πνευματικῆς καὶ ἡμίκης εὐη-  
δας καὶ πρόσδου τῆς Κυπρία-  
ς καθόλου Ἐκκλησίας, ἵνα ἡ σω-  
τειος καὶ εὐεργετικὴ ἐπιόρασις ἐ-  
τοῦ λαοῦ γενηται διαρκῆς κα-  
υρά.

Οι γενικοὶ ἀντιπρόσωποι οἵτινες λον ἐκλεγῆ πάρα του λαοῦ· πρὸ οὐγῆν ἀρχιεπισκόπου, αὐτοὶ οὗτοὶ ἄλλων συμβούλων, οὓς ἦθεν ἐκλεξην αὐτοὶ καὶ υπὸ τὴν πρεσβείαν του Μακαριωτάτου Πατριαρχεῖον· ὡς Ἀγιεγχέρειας παρεδρεύοντος ἀρχιεπισκόπου, τῶν δύο Ἀγιάστων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν

τροπολιτῶν ή ἀποτελέσωσι τὴν  
ταχικήν ως εἰπεῖν συνέλευσι  
ς, μετὰ τὴν ἔκλογήν Ἀρχεπι-  
πούς καὶ τὴν πλήρωσιν τῶν χη-  
όντων Μητροπόλ. Θρόνων, ήδη  
ἡρθώσι: καὶ τῆς λύσεως τοῦ δι-  
ά ἔκλησιστοκοῦ ζητήματος ἐ-  
εύρυτάτη καὶ καθ λίκη ἐννοία  
σοῦ.

Μετὰ τοιούτου ἐν συνοπτικωτά  
τηγε περιλήψει προγράμματος θε-  
σκαληθῆ μετ' ὅλιγον δὲ Κυπρικὸν.  
καὶ νὰ ἔξενέγκῃ τὴν ἀτυμηγόρια  
του ἔχλεγων αὐτὸς δὲν βούλεται  
τιεπίσκοπον καὶ κατ' ἐπαρχία  
οἰκείους Μητροπολίτας. Ἡ δὲ  
ἄγαν μάκρα παράτασις τῆς  
εἱρᾶς καταστάσεως κατέστησεν εἰ-  
τας ὅλην τοὺς καὶ κοινότατον νοο-  
ντας πόσον ὀλεθρίως ἔζημιώσει  
η τὴν τε Ἐκκλησίαν καὶ τὴν  
οἰκουμένην καὶ ἔτι ἐπέστη δὲ καιρὸς τῆς  
ιστης καὶ ἀριστης ἀνορθώσεως.  
Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων.  
Αποθέμενοι πάσας τὰς νομίμα-  
κας ἀντιθέσεις καὶ τὰς προσωπι-  
κὰς ἀντιταθεῖς ἐν ἀδελφικῇ δύο  
καὶ ἑξακήσωμεν τὰ δικαιώματα  
ἡμῶν μετὰ τῆς εὐσεβοῦς καὶ

φιλοπάτριδος ἀποφάσεως δικαστή  
θῆ διὰ παντὸς τέρμα εἰς τόσον δι-  
λειθρίαν κατάστασιν, γ' ἀναδειχθῆ  
δὲ η νησός ήμων διαιπρεπεστάτη  
ἐν τῷ Πανελλήνῳ γενομένη ἄρι-  
στον ὑπόδειγμα ἀγνῆς καὶ ἀδόλου  
καὶ θερμῆς φιλοπατρίας οὐχὶ ἐν λό-  
γοις χειροῖς ἀλλ' ἐν ἔργοις γεννα-  
οῖς καὶ εύσεβεσιν.

\*Ας μὴ ἐπιτραπῇ περαιτέρω θητομερὰ καὶ ἀπαίσιος ἐκκλησιαστικὴ ἀσχημία ἦτις ἐπὶ ἐπταετίαν ἤδη καταισχύνει τὴν ἡμετέραν νῆσον, καὶ μετὰ τὴν ἀριστηγ. πάντων διαφρύθιστη ἦνωμένοι ἃς πορευώμεθα τὴν ὁδὸν, ἥν δεικνύει ἡμῖν τρισχιλιετής ιστορία καὶ διπού ὅδηγει ἡμᾶς ἡ τοσάχις περισώσασα τὴν φυλὴν ἡμῶν θεία Πρόγοια.

**ΑΚΡΙΒΗΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ  
ΤΟΥ  
ΙΩΑΚΕΙΜ Γ'**

Τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Ἰωάννην  
καὶ τὸν Γ' ἐγνωρίσαμεν οἱ ἐν Κύπρῳ ἀπό-  
τῆς παλιμβούλου καὶ ἀτασθάλου πολί-  
τεῖας του ὡς πρὸς τὸ ἀρχιεπισκοπικόν  
ἡμῶν ζῆτημα τὸν καλῶς, θύσον καὶ  
οἱ ἐγγύτατα αὐτῷ διάγοντες καὶ πρόσ-  
ωπικῶς γνωρίζοντες αὐτὸν.

Οἱ ἄριστοι· τῶν κληρικῶν ἐν Φαναρίῳ  
θεωροῦσιν αὐτὸν ὡς κακὸν τῆς Ὀρθοδόξου  
ξου· Ἐκκλησίας δαίμονα καὶ τοῦ Γένους  
ἥμῶν θείαν μάστιγα, καὶ Νέμεσιν εἰρω-  
ρὸν τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ. Ὁ διαπρεπεῖ  
καὶ ὄντως μέγας εὐσεβής καὶ φιλόπαι-  
τρις Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Γερ-  
μανὸς—οὗ τὸ ὄνομα μετὰ μεγάλου φέ-  
ρεται σεβασμοῦ ἀπὸ παντὸς Ἑλληνικοῦ  
στόματος ὅρθοδόξου—τὸν Ἱωακεὶμ Γ'  
ἀποκαλεῖ ἔκβρασμα τοῦ ἄδου πρὸς δο-  
κιμασίαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας  
καὶ τοῦ Γένους, ὃ δὲ προκάτοχός τού  
Κωνσταντίνος Ε' ἀπεριφράστως λέ-  
γει ὅτι αἴσπου περιήγαγεν ὁ Ἱωακεὶμ τοῦ  
Φαναρίου οὐδεὶς εὐσεβής καὶ φιλόκα-  
τρις κληρικός θὰ δυνηθῇ νά\* πατριαρ-  
χεύσῃ. »

Πάντες ως εἴπομεν οἱ διακριγόμενοι ἐπ' ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ κληρικοὶ τῇ χειρόστην ἔχουσι περὶ τούτου γνῶμην εἰςχάτως δὲ μεταξὺ τῶν κατασχεθέντων ἀντιγράφων τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Μητροπολίτου Δράμας κ. Χρυσοστόμου ὑπάρχουσι δύο ἐν αἷς δὲ Ἰωακεὶμ χαρακτηρίζεται ως πολλάκις ἔχαρακτηρίσαμεν αὐτὸν καὶ ἡμεῖς μέχρι τούτου.

**Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κ.  
Ἀρμάνδον Ποττέν.**

ὅλας τὰς ὑποθέσεις μας.  
Κατὰ τὰς διαδόσεις ταύτας **κιδη**  
ὅποτε δέ εἰ μέρους τῆς Αγγλικῆς  
Πρεσβείας κίνδυνος ἀπεσούσιθη,  
ὅποτε δέ δόλος τοῦ Μ. Βεζύρου, θε-  
λήσαντος νὰ ἀναμίξῃ εἰς τὴν ὑπό-  
θεσιν ταύτην καὶ τὴν Αὐστριακὴν  
Πρεσβείαν, ἀπεκαλύφθη καὶ ή ὑπό-  
θεσίς μου δὲν χωρεῖ εἰς τὴν διεθνῆ  
αν. αὐτῆς λύσιν δρμπτικῶς, **κιδη**  
λέγω, δτε διαβλέπομεν ἀκτίνα ἐλ-  
πίδος, νέος παράγων προσβάλλει  
καὶ ζητεῖ τὴν ἐντεῦθεν ἀπομάκρυ-  
σιν μου, ὑπὸ τοσοῦτον θλιβεράς  
αιχμής καὶ τὰς μὲλανάττας





